

Åbent brev fra Kairos Palæstina til Eksekutivkomiteen for Kirkernes Verdensråd

Dato: 19. juni 2024

"Men baseret på hans løfte venter vi på en ny himmel og en ny jord, hvor retfærdighed bor."

2 Petersbrev 3.13

Kære medlemmer af eksekutivkomiteen,

Vi i Kairos Palæstina udtrykker vores påskønnelse af jeres erklæring udstedt i Bogota, Colombia af jeres ærede komité (6-11 juni) med titlen: "DEN ESKALATERENDE KRISE I GAZA". Vi har tillid til, at erklæringen blev udsendt med stor bekymring og med det presserende behov for at bringe de grusomme forbrydelser i Gaza til ophør.

Som palæstinensere, som kristne og som jeres partnere vil vi dog gerne gøre jer opmærksom på følgende punkter vedrørende indholdet og de opfordringer, der er inkluderet i erklæringen:

1. Vi mener, at titlen "Eskalierende krise i Gaza" hverken er nøjagtig eller tilstrækkelig. Den langvarige "krise" er et resultat af 8 måneders Israels uophørlige storstillede militære aggression, som fører til folkedrab, før hvilket Gaza er blevet kvalt af en 17-årig blokade, der tvang 2,3 millioner mennesker til at blive bistasafhængige og ekstremt sårbare over for hungersnød og sult. Især med WCC som en af nøglepartnere for FN's særlige rådgivers kontor for forebyggelse af folkedrab i udarbejdelsen af handlingsplanen for religiøse ledere og aktører for at forhindre tilskyndelse til vold, der kunne føre til grusomhedsforbrydelser ('Fez Process'), har WCC et øget ansvar for at identificere et folkedrab, fordømme det i de stærkest mulige vendinger og handle for at afslutte det øjeblikkeligt. Udover vores egne beretninger og omhyggelige dokumentation af folkedrabet som palæstinensere, bekræftede Den Internationale Domstol (ICJ) i sine foreløbige foranstaltninger, at Israel sandsynligt begår folkedrab. Begrebet folkedrab mangler ikke kun i titlen, det er marginaliseret i selve teksten i stedet for at være essensen af det, som udsagnet fordømmer, og opfordrer til at afslutte øjeblikkeligt. Undersøgelse efter undersøgelse konkluderer, at Israel begår grusomme forbrydelser i henhold til international lov, herunder den seneste rapport fra FN's undersøgelseskommission, som konkluderede, at Israel begår forbrydelsen udryddelse mod det palæstinensiske folk. Det kan ikke accepteres, at forbrydelser af et sådant omfang, begået bevidst over 8 måneder, indsnævres til en "krise".

2. Vi beklager, at erklæringen undlader at nævne Israels 7 årtiers koloniale styre, apartheid og langvarige besættelse med total straffrihed som den grundlæggende årsag og den kontekst, der lagde grundlaget for begivenhederne den 7. oktober og det efterfølgende folkemord på palæstinenserne i Gaza og den alvorlige eskalering af Israels grusomheder på Vestbredden, inklusive Østjerusalem.
3. Vi beklager ligeså det undvigende og selektive sprogbrug i erklæringen; mens den mangler specifikationer i forhold til at identificere aggressoren, når gerningsmanden er Israel på den ene side, bruger den stærkt sprog og adjektiver, når gerningsmændene er palæstinensere på den anden side. Da udtalelsen opstiller de drastiske statistikker om folkedrabet i Gaza, peger den ikke direkte på Israel, gerningsmanden. Udtalelsen ser dog ud til at forbeholde brugen af stærkt, direkte sprog til handlinger begået af Hamas, og beskriver dem som "de mest ekstreme og umenneskelige former for drab, tortur og andre rædsler, herunder seksuel vold". Intet sådant sprog bruges til at beskrive Israels grusomme handlinger i Gaza, som udover at være meget større i omfang og i omfanget af påvirkninger på civile, er meget veldokumenterede og livestreamede for hele verden til at være vidne til.
4. Ydermere har udtalelsen en tendens til at indskrænke den retfærdige palæstinensiske årsag til lidelserne for civilbefolkningen i Gaza, eller i det mindste centrere dette tragiske resultat, og sætter fokus på humanitær katastrofe, som er menneskeskabt, systematisk og bevidst, stadig ikke direkte definere aggressoren og krænkeren, altså Israel. Hvor vigtigt det end er at tillade en ubetinget strøm af tiltrængt humanitær hjælp til de udsultede palæstinensere i Gaza, ved vi, at ingen mængde bistand kan erstatte den palæstinensiske søgen efter frihed og retfærdighed. Dette bør være essensen af erklæringen og enhver solidarisk handling.
5. Som kristne opretholder vi også livets gudgivne hellighed for alle mennesker. Alligevel, på trods af den massive forskel i dødstallet mellem palæstinensere og israelere, stiller erklæringen de 37.000 palæstinensere, der blev dræbt under Israels folkedrab i Gaza, og de 1200 israelere, der blev dræbt den 7. oktober på lige fod. Udtalelsen fortsætter med at vise "volden" og opfordringen til ansvarlighed på begge sider på trods af de skarpe forskelle i magtdynamikken. Derved slører udtalelsen reflektivt den massive magtasymmetri, der er i spil på den ene side, og den 7 årtier lange kolonisering af det palæstinensiske land og undertrykkelse af dets folk.
6. Vi har en klar holdning til, at seksuel vold skal fordømmes i sin helhed og uanset hvem der begår den. Imidlertid centrerer israelske ofre for seksuel vold i beretninger, der stadig efterforskes (i det mindste for påstande om voldtægt), og henviser til palæstinensiske ofre for Israels langvarige, systematiske politikker for seksuel vold, der har udviklet sig som et redskab i krigsførelsen i Gaza, med verificerede vidnesbyrd og dokumenterede beretninger som blot "tilfælde af seksuel vold fra israelske myndigheders side mod palæstinensiske fanger på Vestbredden" er ikke acceptabelt. Ud over årtiers Israels politik for seksuel vold mod palæstinensere konkluderede den seneste rapport fra FN's COI, at israelske styrker

har begået seksuelle forbrydelser mod palæstinensere, herunder gennem tvungen offentlig nøgenhed, tvungen offentlig stripning, seksualiseret tortur og misbrug og seksuel ydmygelse og chikane.

7. Vi tilslutter os opfordringen til at kræve løsladelse af israelske gidsler, som Hamas holder. Alligevel prioriterer erklæringen opfordringen om løsladelse af 140 israelske gidsler over cirka 9000 palæstinensiske fanger og gidsler fra alle dele af det palæstinensiske samfund, børn, kvinder, mænd og ældre, holdt under de mest umenneskelige forhold; tortureret, sultende og ti af dem blev dræbt uden nogen efterforskning. Erklæringen opfordrer til løsladelse af palæstinensiske "personer", der ikke refererer til dem som gidsler eller fanger, tilbageholdt "uden retlig proces". I mere end 7 årtier, og med omhyggelige beviser og dokumentation, har palæstinenserne forstået, at Israels "behørig retsproces" er en myte. Israelske militærdomstole, hvor palæstinensiske civile fra alle aldersgrupper stilles for retten, har en domfældelsesrate på 99%.
8. Udtalelsen "Opfordrer alle medlemmer af det internationale samfund til at "genopdage" deres moralske og juridiske forpligtelse til lige menneskerettigheder ...". Vi indtager den holdning, at juridiske forpligtelser ikke er beregnet på at blive "genopdaget", men implementeret med det samme. Undladelse af at gøre dette skal stilles til regnskab. Regeringer, der repræsenterer, hvad international lov omtaler som tredjelande, SKAL gribe ind for at bringe alvorlige krænkelse af international lov til ophør. Det er i den specifikke kontekst af absolut mangel på ansvarlighed og respekt for international lov, at Israel har været i stand til at udføre sit folkedrab mod palæstinensere i Gaza og eskalere sin undertrykkelse på Vestbredden. Vi er også af den holdning, at respekt for folkeretten skal sikres af ALLE medlemslande, og skal gælde uanset krænkeren, og at den ikke kan være underlagt selektivitet eller politisering. WCC's opfordringer skal opfordre alle kirker og alle regeringer til at håndhæve ICJ's foreløbige foranstaltninger, udstedt 3 gange i løbet af de sidste 5 måneder. I dette kritiske øjeblik bekræfter vi, hvad vi skrev i vores 2022-publikation "A dossier on Israeli Apartheid: A Pressing Call to Churches Around the World": "Kirken bør ikke vente på, at det internationale samfund officielt beskriver og fordømmer Israels apartheid. Nej, en profetisk kirke bør forme og lede det internationale samfund."
9. Vi tilslutter os WCC's opfordring til en øjeblikkelig våbenhvile, som blot må være et første skridt for at afslutte dette rystende folkedrab, men ikke det ultimative mål. Vi opfordrer WCC til at erkende, at det endelige mål må være at stoppe den årtier lange kolonisering af palæstinensiske land og undertrykkelsen mod det palæstinensiske folk, ansvarlighed, bestræbelser på retfærdighed og derefter fred. Vi opfordrer også WCC, som længe har bekræftet folkeretten og FN's holdninger over for Palæstina, til at anerkende og opfordre til anerkendelse af det palæstinensiske folks umistelige ret til selvbestemmelse, ligesom alle andre mennesker i verden, som hjørnестenen for fred.

På tidspunktet for folkedrabet har vi brug for, at kirkerne og deres bredeste økumeniske udtryk, WCC, giver udtryk for deres profetiske stemme, undgår neutralitet og ikke er "afbalanceret" midt i folkedrabet, og ikke ignorerer en brutal kolonisering, der gik forud for 7. oktober i 7 årtier.

Som jeres palæstinensiske kristne partnere, sammen med vores allierede globalt, har vi ikke brug for en erklæring, der kommer 8 måneder for sent, men snarere en handlingsplan for implementering af det unikke kristne budskab og mission, som kirker skal bidrage til i kampen mod folkedrab og etnisk udrensning praktiseret af Israel mod palæstinenserne. Vi mener, at det kristne samfund af troende har et særligt bidrag, der skal ydes i dette øjeblik, som udspringer af deres moralske forpligtelser som troende i den kristne tro.

Vi minder i dette drastiske øjeblik om, hvad der er skrevet i vores Kairos Palæstina-dokument afsnit 3.4.1: "Kirkens opgave er profetisk: At tale Guds ord modigt, ærligt og kærligt i den lokale sammenhæng og midt i hverdagens begivenheder. Hvis kirken tager parti, er det for de undertrykte for at stå sammen med dem, ligesom vor Herre Kristus stod sammen med enhver fattig og enhver synder, kaldte dem til omvendelse, liv og genoprettelse af den værdighed, som Gud har givet dem og som ingen har ret til at fratage dem."

Nåde og fred!

Kairos Palæstinas bestyrelsesmedlemmer